

Магаре не ли съ, самаре много. Кога-то са срѣшнатъ
двама работници и юдинъ-тъ шита други-ятъ: „абе,
Стоене, намерй ли си място?“ — Намерихъ, казва Стоянъ —
Не ли си магаре, самаре много. (Габрово. И. Х—ча.)

Магаре-то и на хаджелжъ ходи, а пакъ магаре са
връща. Срѣб. Магарца одведи и на Йерусалим, он ще
онет бити магарац.

Магаре-то са на тѣгло не купува.

1280 Магаре-то си ю съкога магаре.

Магарещина-та не ходи по гори-те и скали-те, а по
човѣци-те.

Магарещина-та са съ пари не купува. Или:

Магарещина-та са харизва.

Майка-та никога не клопа дѣте-то си.

1285 Майка-та обича своите дѣти.

Майстория кози пасе, петь закара, три докара.

Казватъ томува, който са хвали, че си ю свръшилъ
работа-та добре, а работа-та му ю спукана.

Майсторъ Гуѣ! отъ три буки — двѣ вретена и юдно-то
нададено.²

Майсторъ Хватѣ девѣтъ занаята знає; борина цапи³,
катранъ вари, скрищи прави, трески бере. . . .

Майсторъ човѣкъ вретенаринъ, дѣца-та му *бургунджи чиета*⁴. (П. К — ва). Тия три пословици
са говорать, на тия люде, който са хвалитъ, че са майсторе.

1290 Мари люди! Ведѣхте ли ма комкахъ ли са? (П. Б — ва.)

Гледай: Кажи, дѣдо попе, . . .

Маймуна ю. Казватъ за хитри-те люде.

Малка кокошка, а около голѣми-ятъ пѣтель.

Малка-та кокошка ю съкога фрица.

² У П. Безсонова напечатано, надѣло.

³ Цѣни, цапи, разцѣпва.

⁴ Сределаре.